De fracto corpore humeri : theses anatomico-chirurgicae, quas, Deo juvante & praeside M. Carolo Devilliers ... / tueri conabitur Ludovicus Girard.

Contributors

Girard, Louis.
Devilliers, Charles.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Parisiis: Typis Lambert, 1782.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/krjmzeca

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

FRACTO CORPORE HUMERI

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ,

QUAS, Deo juvante & Præside M. CAROLO
DEVILLIERS, Scholarum Moderatore, tueri
conabitur Ludovicus Girard, Parisiensis,
Artium Liberalium præclaræ Universitatis Parisiensis
Magister, & Augustissimi principis AtreBATUM COMITIS, FRATRIS REGIS, Chirurgus
trimestris.

Die 24 Augusti, anno Salutis 1782, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,
PRO ACTU PUBLICO
ET
SOLEMNI COOPTATIONE.

PARISIIS,

Typis LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii necnon Academiæ Typographi, viâ Cithareâ.

M D C C L X X X I I.

FRACTO CORPORE HUMERI

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICE,

QUAS, Deo juvanue & Prafide M. CAROLO nori
DRVILLINRS, Scholarum Moderatore, tueri
conchium Ludo vecus Girard, Parificufis,
Arium Liberalium praclara Univerficuis Parificufis
Afriga, S Augustissian praclara diverdisplay, S Augustissian praclara, Regels, Chiungus
dumeficis.

Die 24º Augryli , avino Saluris 1782 , à foffait - foundit

IN RECHE CHIRURGORUM SCHOLIS,
PRO ACTU PUBLICO

ET

SOLEMMI COOPTATIONE

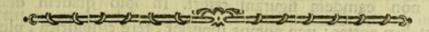
PARISIIS,

Typic LAMILERT, Regii Chiangin Collegi usecon Academia

W D & C C F X X X I V

D. O. M.

DE

FRACTO CORPORE HUMERI.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

Ossa, etsi cæteris partibus microcosmi solidiora, plurimis tamen morbis obnoxia sunt; queis soluta eorum integritate, solvuntur etiam, aut quam maxime læduntur variæ sunctiones partium quibus sulcrum erant. Sic quidem evenit de Humeri fractura, de qua privatim dicturi sumus in hoc Programmate; præmissis ex Anatomia quæcumque ad hanc quæstionem nobis spectare videntur.

A ij

EX ANATOMIA.

I.

BRACHIUM pars ea est quæ scapulam & cubiti slexuram intercedit. Constatur ex unico osse, multis musculis, nervis & vasis sanguiseris, necnon variis membranis & ligamentis, quæ omnia multiplici textu cellulari adjecta, tegumentis communibus involvuntur.

I I.

HUMERUS vocatur os illud teres, brachii fulcimentum, quod cum scapulâ & ossibus cubiti connectitur. Substantia ejus, eadem ac in aliis ossibus teretibus, triplex occurrit; compacta scilicet, reticularis & spongiosa. In corpus & extrema dividitur.

III.

CORPUS intùs excavatum, ob medullam in ipso contentam, extùs non eamdem figuram refert. In ipso quidem distingui possunt duæ partes; una nempe superior, ferè cylindrica, plurimis asperitatibus hirsuta; alia inferior, tota levis, ad triangularem formam accedens, in quâ proindè tres facies, & totidem anguli conspici possunt.

IV.

Ex extremis Humeri aliud superius, aliud inferius est. Superius rotundum & inferiore crassius est. Tres in eo partes præcipuæ considerantur; una nempé interna & duabus aliis excelsior, instar trientis sphæræ, caput Humeri. Alia-externa, rudis,
quæ a sulco quodam visibili dividitur in duas partes, quarum
una major & exterior triplici faciecula, alia verò minor & anterior, unica tantum complanatur. Tertia tandem istis intermedia,
quam collum dixerunt.

V

INFERIUS extremum Humeri superiore tenuius & complanatius est. Conformatur adinstar duplicis trochleæ. In eo distinguenda sunt. 1°. Duo sulci triaque capitula, quorum ope cum ossibus cubiti convenit Humerus. 28. Duæ cavitates, quarum posterior Olecranium, & anterior Apophysim coronoïdem, ulnæ processus, excipit. 3°. Duo tubercula sive condyli, quorum internus eminentior slexoribus, externus verò minor extensoribus carpi musculis insertionem præbet. 4°. Duæ etiam lineæ, quæ spinæ seu cristæ dicuntur, ex utroque condylo ad mediam usque partem faciei posterioris Humeri decurrentes.

VI.

JUXTA condylos & lineas ex eis prodeuntes, necnon circà partes quas collum & tubercula diximus, variæ deprehenduntur parvulæ rimæ & afperitates, quibus inhærent membranæ & ligamenta utriusque articulationis. Inibi etiam sat manisestè patent plurima foraminula, quæ permeant nervi & vasa sanguisera, ad ossis & medullæ nutrimentum.

VII.

SIE disposita videtur ossea congeries Humeri, ut ipse contortus appareat in medio sui corporis, & ejus extremitates in inverso sensu converti dicerentur. Id etiam quoad perfectissimam illius ossis fracti conformationem restituendam sedulò animadvertendum est, quòd sic inter se adversentur eædem extremitates, ut condylus internus medio capitis, & externus summo magni tuberculi directè submittatur.

Super Humerum expanduntur musculi deltoïdes, biceps, coracobrachialis, triplex extensor, & brachialis internus. In ipso tantum inseruntur, magnus Pectoralis, latissimus dorsi, teres major, suprà spinatus, infrà spinatus, teres minor & sub scapularis. His etiam addi possunt supinatores longus & brevis, pronator rotundus, parvus Anconœus, necnon flexores & extensores carpi; isti verò nihil, aut parum faciunt quoad fracturam de qua nunc est.

VIII.

NERVOS & vasa sanguisera toti Brachio suppeditat truncus axillaris, ex quo orditur arteria Brachialis ad latus internum, & partem usque humeri propè inferiorem prorepens, unde set anterior ut cubiti slexuram ineat.

EX CHIRURGIA.

I.

HUMERUS gracilior est in media corporis sui parte, & in inseriori complanatior. Nec mirum indè si faciliùs & frequentiùs ibi frangatur. Tot tamen in partibus fracturam experiri potest quot in omni ejus longitudine dantur. Hic verò, paginæ brevitatis causà, non agitur nisi de illa quæ sit in ipso ejus corpore. Ad hoc autem nobis sufficiat exposuisse hujus morbi causas, species, accidentia, diagnosim, prognosim, & curationem.

II.

CAUSÆ vel internæ funt vel externæ.

Internæ nonnisi tanquam prædisponentes habentur, sicque sunt caries in osse, siccitas ejus, mollities, intumescentia, &c.

Externæ verè sunt efficientes; veluti, lapsus, ictus, violenti nisus, & impulsio corporum e sclopetis.

III.

DIFFERENTIÆ recenseri possunt quoad situm, formam, essentiam, & extremitatum fractarum dimotionem.

- 1°. In parte media, superiore vel inseriore, frangi potest Humeri corpus.
- 2°. Hoc fit transversim vel oblique, vel in modum unguis aut tibiæ rostri, vel frustillatim.
- 3°. Simplex, five composita, five complicata dicitur. Simplex, si sola reperiatur, & nihil obstet ejus coalitioni. Composita, si duobus aut pluribus in locis osse fracto, nihil impediat quin coadunetur & coalescat. Complicata si ejusdem coalitioni datur obstaculum quodlibet sit. Hæc autem fractura ab ipsamet ejus causâ & corporibus extraneis cum illâ propulsis, vel aliquo morbo, vel accidentibus complicari potest.
- 4°. Aliquoties transversim ità frangitur Humeri corpus, ut nulla sit partium ejus dimotio, sæpè sæpiùs tamen illæ partes a se invicem disturbantur; idquè secundùm ossis spissitudinem vel longitudinem.

ACCIDENTIA in primitiva, subsecutiva, & remotiora distinguuntur. Ad prima referuntur partis desormitas, impossibilitas ad motum, dolor, hemorragia, aliaque. Ad secunda doloris perseverantia, aut ipsius incrementum, sebris, motus convulsivi, convulsiones, partis inslammatio, ingurgitatio, gangræna. Ad tertia tandem membri desormitas, contortio scilicet, elongatio, contractio, vel curvatura, callus exuperans, succi ossei disfusio, partium mollium compressio vel prava cohærentia, unde motus musculorum plus aut minus in posterum coercetur. Quandoque etiam nulla sit partium fractarum coalitio.

V.

DIAGNOSIS visu & tactu suscipitur. Nec quidem signis dubiis; vel enim cute abscissa per eam excedunt ossis fragmenta, aut tanta est partium fractarum dimotio, ut ipsismet oculis manisestè pateat; vel manibus facilè dessectitur os ruptum, & digitis vel auditu persentitur crepitatio.

VI.

PROGNOSIS pro varià specie differt. Complicata enim fractura composità deterior, & hæc simplice pejor. Quò plus etiam vicina sedet ossis extremitatibus, eò majoris est discriminis. Desumitur quoque prognosis ab humorum crass, ægrotantis ætate vel habitu, lapsu temporis, anni temperie & aliis circumstantiis.

VII.

CURATIO in eo consistit quod debellatis accidentibus, partes fractæ in situ naturali repositæ, in illo contineantur & coalescant.

VIII

TRIBUS præsertim mediis perficitur repositio; extensione scilicet, contra extensione & coadunatione. De modo extensionem & contra extensionem peragendi nihil nisi viva voce dicemus. De his tantum hic adnotare liceat, quòd utraque semper celebranda sit in ossis loco a fractura remotiori, sensim sine sensu, multaque cum prudentia, cavendo ne partes molles ossis asperitatibus dilacerentur, vel nimium lædantur.

ETSI non difficilis ut plurimum fiat partium reductio, non ideò semper facilis obtinetur earumdem persecta coadunatio. Dum enim pars valde tumescit, vel pinguedine crassior habetur, tunc ægrè persentitur os ipsum, & an aptè juxtà ponantur ejus fragmenta difficilius judicari potest. Sedulò igitur attendendum ad ossis naturalem conformationem & partium ejus peculiarem situm, ut exindè persectior essici possit coadunatio. Quæ quidem nullo serè cum negotio subveniet, si habità ratione longitudinis Humeri, condyli ejus revocantur ad respectum quem ipsis cum capite & magno tuberculo assignavimus.

X.

PERACTA coadunatione partes contineri debent idoneâ deligatione. In Humeri fracturis simplicibus ut plurimum convenit illa quæ constat spleniis, ferulis & sasciis, super impositâ mitellâ. At in complicatis satius est apponere sasciam octodecim capitum vel libri formem, aut aliam a Sculteto commendatam. Quâ quidem membrum omne ita contineatur, ut nullibi detur ingurgitationi locus.

XI.

QUANTUM autem temporis sic revinctum remanere debeat Brachium, ab ægrotantis statu vel ætate, specie tracturæ, & accidentibus deduces; nulla enim ratio de illius mensura datur, nisi illa per quam callus satis invaluerit. Hoc quidem plerumquè perficitur, quoad fracturas simplices & compositas, intrà quadraginta vel quinquaginta dies, tardiùs verò quoad complicatas.

XII.

HUMERI corporis, ficut & aliorum offium confolidatio nulli artis molimini debetur. In hoc tantum versatur Chirurgia, ut quam aptè & sat diù contentis fragmentis, idone tum medicamentorum, tum victus ratione, penitus arceantur obstacula; naturaque possit ergà eam muneribus suis opportune & placide fungi.

FINIS.